

ที่ นร ๐๑๐๖/๑๓๗๐

สำนักนายกรัฐมนตรี

ทำเนียบรัฐบาล กทม. ๑๐๓๐๐

๒๗ สิงหาคม ๒๕๕๔

เรื่อง ขอรื้อหรือแนวปฏิบัติในการอนุญาตการลาตามระเบียบว่าด้วยการลาของข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๓๕

เรียน อธิการบดีมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์

อ้างถึง หนังสือมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ ที่ ศธ ๐๕๘๒.๐๕/๒๐๔๒
ลงวันที่ ๒๙ มิถุนายน ๒๕๕๔

ตามหนังสือที่อ้างถึงมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ได้ขอรื้อเกี่ยวกับการ
ปฏิบัติตามระเบียบว่าด้วยการลาของข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ในประเด็นดังต่อไปนี้

๑. กรณีการลาบางส่วนตามระเบียบฯ ข้อ ๑๔ มีข้อหาดังนี้

๑.๑ การเสนอใบลาบางส่วนต้องเสนอภายในเวลาราชการ (๑๖.๓๐ น.) และหากเสนอ
ภายหลังเวลาราชการ ผู้บังคับบัญชามีอำนาจพิจารณาอนุญาตได้หรือไม่ เพราะเหตุใด

๑.๒ เมื่อผู้ขอลาบางส่วนเสนอใบลาในวันที่ ๒๕ พฤษภาคม ๒๕๕๔ โดยมีความ
ประสงค์จะขอลาบางส่วนในวันที่ ๓๐ - ๓๑ พฤษภาคม ๒๕๕๔ จำเป็นหรือไม่ที่ผู้บังคับบัญชาต้องพิจารณา
อนุญาตในวันที่เสนอใบลานั้นทันที

๑.๓ ถ้าปรากฏว่าผู้บังคับบัญชาไม่อนุญาตให้ลาบางส่วน แต่ผู้ขออนุญาต
ไม่สามารถรับคำสั่งได้เพียงแต่มีการบอกกล่าวทางโทรศัพท์ว่าไม่อนุญาต ถือว่าการแจ้งดังกล่าวเป็นการแจ้ง
ที่ถูกต้องหรือไม่

๑.๔ การที่ผู้ขออนุญาตลาบางส่วนได้รับแจ้งทางโทรศัพท์ว่าไม่อนุญาตให้ลาบางส่วน
แต่ในวันที่ ๓๐ - ๓๑ พฤษภาคม ๒๕๕๔ ได้หยุดงาน กรณีนี้ในวันปฏิบัติงานราชการวันแรกผู้หยุดงานต้อง
ปฏิบัติอย่างไร

๑.๕ การที่ผู้บังคับบัญชาใช้ดุลพินิจไม่อนุญาตให้ลาบางส่วนด้วยเหตุที่ผู้ขออนุญาตลา
มีการงานที่ยังค้างอยู่ ประกอบกับได้ลาบ่อยครั้ง เป็นดุลพินิจที่ชอบด้วยกฎหมายหรือไม่

๒. กรณีการลาป่วยตามระเบียบฯ ข้อ ๑๗ วรรคท้าย มีข้อหาดังนี้

๒.๑ แพทย์ของทางราชการ หมายถึง หน่วยงานราชการประเภทใดบ้าง

๒.๒ การที่ข้าราชการลาป่วยไม่ถึง ๓๐ วัน โดยมีพฤติกรรมลาป่วยบ่อยครั้ง ซึ่งในครั้ง
สุดท้ายได้ยื่นใบรับรองแพทย์ ซึ่งผู้บังคับบัญชาเห็นว่าเป็นเหตุฉุกเฉินจึงอนุญาต กรณีนี้เป็นการใช้ดุลพินิจชอบ
ด้วยกฎหมายหรือไม่

๒.๓ การสั่งให้ไปตรวจจากแพทย์ของทางราชการเพื่อประกอบการพิจารณาอนุญาตตาม
ข้อ ๑๗ สามารถสั่งการได้โดยไม่ต้องคำนึงถึงจำนวนวันที่ขอลาป่วยได้หรือไม่

๒.๔ หากมีข้อเท็จจริงว่า ขอลาหยุด ๓ วัน เนื่องจากเป็นไข้หวัดและสามารถรักษาตัวเอง
ได้ไม่ต้องไปรักษาที่โรงพยาบาล กรณีนี้ผู้บังคับบัญชาสามารถสั่งการให้ไปตรวจได้หรือไม่ เพราะเห็นว่าลาป่วย
บ่อยครั้ง หากข้าราชการรายนั้นฝ่าฝืนคำสั่ง ควรทำอย่างไร

๒.๕ หากผู้ขอลาป่วยได้เสนอใบรับรองแพทย์ที่มีใช้ของทางราชการ ผู้บังคับบัญชา
สามารถสั่งการให้ไปตรวจใหม่ได้หรือไม่ หากสั่งแล้วฝ่าฝืน ควรทำอย่างไร

๓. การใช้ดุลพินิจไม่อนุญาตให้ลาป่วย ลากิจส่วนตัว ลาพักผ่อนนั้น เป็นคำสั่งทางปกครองซึ่งกรณีนี้ทางสำนักนายกรัฐมนตรีมีแนวปฏิบัติในการใช้ดุลพินิจการไม่อนุญาตว่า กรณีเช่นใดเป็นการใช้ดุลพินิจโดยชอบแล้ว

ความละเอียดแจ้งอยู่แล้ว นั้น

สำนักนายกรัฐมนตรีพิจารณาแล้ว มีความเห็นดังนี้

๑. กรณีการลากิจส่วนตัว

ตามระเบียบว่าด้วยการลาของข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ข้อ ๑๙ วรรคหนึ่ง ได้กำหนดให้ข้าราชการซึ่งประสงค์จะลากิจส่วนตัว ให้เสนอหรือจัดส่งใบลาต่อผู้บังคับบัญชาตามลำดับจนถึงผู้มีอำนาจอนุญาต และเมื่อได้รับอนุญาตแล้วจึงจะหยุดราชการได้ เว้นแต่มีเหตุจำเป็นไม่สามารถรอรับอนุญาตได้ทันจะเสนอหรือจัดส่งใบลาพร้อมด้วยระบุเหตุจำเป็นไว้ แล้วหยุดราชการไปก่อนก็ได้ แต่จะต้องชี้แจงเหตุผลให้ผู้มีอำนาจอนุญาตทราบโดยเร็ว ดังนั้น ในหลักการของการลากิจส่วนตัว ข้าราชการผู้ลาจึงต้องเสนอหรือจัดส่งใบลาต่อผู้บังคับบัญชาตามลำดับจนถึงผู้มีอำนาจอนุญาต และเมื่อได้รับอนุญาตแล้วจึงจะหยุดราชการได้ โดยมีข้อยกเว้นในกรณีผู้ลามีเหตุจำเป็นที่ไม่สามารถรอรับอนุญาตได้ทันจึงจะเสนอหรือจัดส่งใบลาพร้อมด้วยระบุเหตุจำเป็นไว้ แล้วหยุดราชการไปก่อนได้

สำหรับกรณีตามข้อหารือ ๑.๑ และ ๑.๒ เนื่องจากตามระเบียบว่าด้วยการลาของข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม มิได้มีข้อกำหนดเกี่ยวกับช่วงระยะเวลาของการเสนอใบลาและการพิจารณาใบลาไว้ ดังนั้น การเสนอใบลานอกเวลาราชการย่อมกระทำได้ และผู้บังคับบัญชาก็ย่อมมีอำนาจพิจารณาการลานั้นได้ตามอำนาจที่ตนมีโดยไม่ต้องพิจารณาทันทีในวันที่มีการเสนอใบลา แต่สมควรต้องพิจารณาให้แล้วเสร็จก่อนเวลาของการลาหยุด ดังนั้น กรณีตามข้อหารือ เมื่อข้าราชการผู้ลาได้เสนอใบลาแล้ว แม้เป็นการเสนอนอกเวลาราชการ ผู้บังคับบัญชาก็ย่อมมีอำนาจพิจารณาใบลาที่ยื่นไว้ในวันได้ โดยไม่จำเป็นต้องพิจารณาให้แล้วเสร็จทันทีในวันที่เสนอใบลา และเมื่อมิใช่กรณีตามข้อยกเว้นที่มีเหตุจำเป็นไม่สามารถรอรับอนุญาตได้ทัน กรณีนี้จึงเป็นตามหลักการทั่วไปที่จะต้องได้รับอนุญาตการลาแล้วจึงจะสามารถหยุดราชการได้

กรณีตามข้อหารือ ๑.๓ - ๑.๕ การอนุญาตการลากิจส่วนตัวตามระเบียบว่าด้วยการลาของข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ข้อ ๑๙ เป็นดุลพินิจของผู้บังคับบัญชาผู้มีอำนาจที่จะพิจารณาไม่อนุญาตให้ลาหรืออนุญาตให้ลาได้ตามที่เห็นสมควร โดยอาศัยข้อเท็จจริงตามวัตถุประสงค์ของผู้ลาและต้องมิให้เสียหายแก่การปฏิบัติราชการ ดังนั้น กรณีตามข้อหารือ การที่ผู้บังคับบัญชาใช้ดุลพินิจไม่อนุญาตให้ลากิจส่วนตัวด้วยเหตุที่ผู้ขออนุญาตลากิจส่วนตัวมีภาระงานที่ยังค้างอยู่ ประกอบกับได้ลาบ่อยครั้ง ย่อมอยู่ในดุลพินิจของผู้บังคับบัญชาที่จะพิจารณาไม่อนุญาตให้ลาได้ และการที่ข้าราชการผู้ลาได้รับแจ้งทางโทรศัพท์ว่าไม่ได้รับอนุญาตให้ลากิจส่วนตัวในวันที่ ๓๐ - ๓๑ พฤษภาคม ๒๕๕๔ แต่ได้หยุดราชการในวันดังกล่าว ย่อมถือว่าผู้นั้นขาดราชการ และการแจ้งดังกล่าวจะเป็นการชอบหรือไม่ชอบอย่างไร ไม่เป็นประเด็นที่จะเปลี่ยนแปลงให้เกิดสิทธิหยุดราชการแก่ผู้ลาได้

๒. กรณีการลาป่วย

ตามระเบียบว่าด้วยการลาของข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ข้อ ๑๗ วรรคสาม และวรรคสี่ ได้กำหนดให้การลาป่วยตั้งแต่ ๓๐ วันขึ้นไป ต้องมีใบรับรองของแพทย์ซึ่งเป็นผู้ที่ได้ขึ้นทะเบียนและรับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรมแนบไปกับใบลาด้วย ในกรณีจำเป็นหรือเห็นสมควร ผู้มีอำนาจอนุญาตจะสั่งให้ใช้ใบรับรองของแพทย์ซึ่งผู้มีอำนาจอนุญาตเห็นชอบแทนก็ได้ และในกรณีของการลาป่วยไม่ถึง ๓๐ วัน ไม่ว่าจะเป็นการลาครั้งเดียวหรือหลายครั้งติดต่อกัน ถ้าผู้มีอำนาจอนุญาตเห็นสมควร จะสั่งให้มี

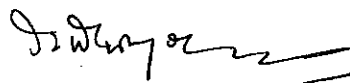
ใบรับรองแพทย์ตามวรรคสามประกอบใบลา หรือสั่งให้ผู้ลาไปรับการตรวจจากแพทย์ของทางราชการเพื่อประกอบการพิจารณาอนุญาตก็ได้

จากหลักการของระเบียบว่าด้วยการลาของข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติมดังกล่าว กรณีตามข้อหารือ ๒.๑ - ๒.๕ ในการพิจารณากรณีการลาป่วยไม่ถึง ๓๐ วัน จึงเป็นเรื่องที่อยู่ในดุลพินิจของผู้มีอำนาจอนุญาตที่จะสั่งให้ข้าราชการผู้ขอลามีใบรับรองของแพทย์ซึ่งเป็นผู้ที่ได้ขึ้นทะเบียนและรับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรมหรือแพทย์ซึ่งผู้มีอำนาจอนุญาตเห็นชอบ หรือสั่งให้ผู้ลาไปรับการตรวจจากแพทย์ของทางราชการเพื่อประกอบการพิจารณาใบลาด้วยหรือไม่ก็ได้ ซึ่งแพทย์ของทางราชการ ย่อมหมายถึง แพทย์ในโรงพยาบาลหรือสถานพยาบาลของรัฐ และเมื่อผู้มีอำนาจอนุญาตการลาสั่งให้ผู้ลาต้องมีใบรับรองของแพทย์ หรือใบรับรองของแพทย์ซึ่งผู้มีอำนาจอนุญาตเห็นชอบ หรือสั่งให้ไปรับการตรวจจากแพทย์ของทางราชการประกอบการพิจารณาแล้ว แต่ข้าราชการผู้ลาไม่ปฏิบัติตาม ก็เป็นดุลพินิจของผู้มีอำนาจอนุญาตการลาที่จะพิจารณาไม่อนุญาตการลาในคราวนั้นๆ ได้

๓. กรณีตามข้อหารือ ๓ ตามระเบียบว่าด้วยการลาของข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ข้อ ๘ ได้กำหนดให้ผู้มีอำนาจพิจารณาหรืออนุญาตการลาสำหรับข้าราชการแต่ละประเภท ให้เป็นไปตามตารางที่กำหนดไว้ท้ายระเบียบฯ และระเบียบฯ ได้ให้สิทธิแก่ข้าราชการในการลาป่วย ลากิจส่วนตัว และลาพักผ่อน โดยข้าราชการผู้ลาต้องใช้สิทธิตามประเภทการลาให้ตรงตามข้อเท็จจริง ดังนั้น การพิจารณาอนุญาตหรือไม่อนุญาตการลาจึงเป็นการใช้ดุลพินิจของผู้มีอำนาจที่จะพิจารณาสั่งการตามหลักเกณฑ์ที่ระเบียบฯ กำหนด โดยอาศัยข้อเท็จจริงตามวัตถุประสงค์ของผู้ลา ประกอบกับข้อเท็จจริงอื่นๆ ในแต่ละเรื่องเป็นกรณีๆ ไป ทั้งนี้ โดยคำนึงถึงการมิให้เสียหายแก่การปฏิบัติราชการด้วย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(นายระพีพันธุ์ สิริวัฒน์)

หัวหน้าผู้ตรวจราชการสำนักนายกรัฐมนตรี ปฏิบัติราชการแทน
ปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี

สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี

สำนักกฎหมายและระเบียบกลาง

โทร. ๐ ๒๒๘๒ ๒๖๙๔

โทรสาร ๐ ๒๒๘๒ ๗๘๙๖

ตรวจ/

- รวบรวม/.....

- มอบ/.....

- ผอ.ส่วน/.....

- ทน.ฝ่าย/.....

ร่าง/.....

วันที่/.....

ชื่อ/.....